

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 » — »
Negyedévre . 5 » — »
Egy hóra . . 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Központi parlament.

Pécs, 1901. május 22.

A hatvanhetes törvény az állam legfontosabb életkérdéseit képező ügyeket, a hadügyet, külképviseletet s az ezekre vonatkozó pénzügyet kivonván a magyar törvényhozás illetőségi köréből, azokat az osztrák birodalommal közösként tette. Minthogy pedig az összes ügyek alkotmányos intézését alapelve tette, gondoskodni kellett a két önállóan dekretált állam törvényhozásától különálló alkotmányos szervezetről, a mely a közösügyek intézésében az érdekelt népek alkotmányos befolyását érvényre juttassa.

A dolog természetes rendje úgy hozta volna magával, hogy ha már saját külön törvényhozásunk szabad és önálló intézkedése alól kivont ügyeket elismertük, ezek alkotmányos intézése is csak közösen, egy központi parlament hatáskörébe utaltassék. A közösügyek elismeréséből logikai szükségszerűséggel folyó ez a következmény azonban megijesztette magukat a hatvanhetes alkuvókat is s azért egy nyakatekert fikcióval tiltakozva bármi néven nevezendő közös vagy középponti parlament ellen, megszervezték a valóságban a központi parlamentet a delegációk képében.

Az országgyűlés bizottságának nevezik ugyan a delegációt, de olyan jogosítványokkal ruházták föl a közös ügyeket illetőleg, a melyek teljesen és tökéletesen kimerítik a parlamenti törvényhozás egész jogkörét. Az a körülmény, hogy a két delegáció külön tanácskozik s egymással csak írásbelileg érintkeznek, éppen úgy nem szünteti meg a központi parlament jellegét, mint a hogyan nem képez külön-külön törvényhozást az alsó és felsőház, hanem csak alkotó részeit ugyanannak az országgyűlésnek, habár külön tanácskoznak, üzenetváltásokkal érintkeznek is. Sőt a delegációknál a központi parlamenti jellegét még szembeötlőbben domborítja ki az az intézkedés, hogy a mire nézve üzenetváltásokkal megegyezésre jutni nem tudnak, azt együttes ülésben szavazással döntenek el, a mire nézve ugyanazon országgyűlés két háza között soha sem fordul elő eset.

Valamely alkotmányos testületnek parlamenti jellegét nem a tanácskozás

rendje, hanem az a hatalmi jogkör dönti el, a melylyel a hozzá utalt ügyekre nézve felruházva van. A delegációkat a külön országgyűlések választják ugyan, mint az országgyűlések tagjait a két állam polgárai, de amint az országgyűlési képviselőknek a választók, úgy a delegáció tagjainak az országgyűlések sem adhatnak utasítást törvényhozói működésükre nézve, hanem korlátlan hatalommal ruházzák föl a rájuk bízott ügyeknek belátásuk szerint való elintézésére; intézkedéseiket és határozataikat többé kérdésessé nem tehető törvény gyanánt elfogadni tartoznak.

A delegációk az őket kiküldő országgyűléseket feltétlenül kötelező határozatainak meghozatalában csupán az egymással való megegyezésre vannak utalva, mert egyoldalú határozat azt az országgyűlést sem kötelezi, a melynek delegációja azt hozta; a miből világosan következik, hogy a két delegáció együttesen képez egy törvényhozó testületet, habár külön termekben folytatják is tanácskozásukat. Különálló parlamenti testületeknek még abban az értelemben sem tekinthetők, mint az egymással szerződést kötni óhajtó államok alkudozó parlamentjei, mert ha ezek egymással megegyezésre jutni nem tudnak, hát egyszerűen nem létesül szerződés, míg a delegációk ebben az esetben formálisan is egy közös törvényhozó testületté olvadnak egybe.

Világos tehát, hogy a hatvanhetes törvény, bármennyire tiltakozott is a központi parlament ellen, valójában mégis ilyet alkotott a delegációk intézményében, mert az országgyűlés azt a törvényhozói hatalmát, a melyt a nemzet megbízásából megilleti, a közösügyekre vonatkozó részében korlátlanul átruházta a delegációra, a mely ezt azonban csak a másik állam delegációjával közösen és egyetértőleg gyakorolhatja; tehát a kettő együttesen képezi mindkét államnak közös törvényhozását a közös ügyekben.

Azok a külön tanácskozási sallangok, a paritásnak a közös szavazásnál való megóvására szolgáló intézkedések, mind csak ennek a valóságnak a leplezésére szolgálnak, de a delegációk központi parlamenti jellegét legkevésbé sem érintik. Közösen és együttesen gyakorolják közös-

ügyekben a parlamenti budgetjogot, a külpolitika irányításában a parlamentnek jutó befolyást, a hadügyi kormányzat ellenőrzését; közösen és együttesen intézkednek a hadsereg felszerelésének, a katonai nevelésnek és belső szervezetnek összes kérdéseiben; őket illeti kizárólag — ismét közösen és együttesen — a közöskormány felelősségre vonásának joga.

Kormányparti részről emelkedtek hangok a sajtóban már a múlt esztendőben az ellen, hogy a delegációk ülészeit az uralkodó ünnepélyes trónbeszéd-félével szokta megnyitni, mert ez azt a látszatot adja a dolognak, mintha a delegációkat holmi birodalmi törvényhozásnak tekintenék, miután csak a törvényhozáshoz szokott az uralkodó trónbeszédet intézni.

Most a föntiekből kitetszik, hogy az a delegacionális trónbeszéd nagyon is megfelel az intézmény lényegének és csak örvendhetünk annak, hogy ez megütközést kelt a kormányparti körökben is, mert ez világos bizonyossága annak, hogy közeleg az idő, mikor nem lesz igaz, őszinte és őszintelen magyar politikus többé, akár kormányparti, akár ellenzéki legyen is — a ki ne foglalna állást parlamenti jogkörünknek olyan csorbítása ellen, a minőt a delegációk közös parlamenti természetétől természetesen magában foglal.

A „Turul“ és a jó izlés.

Pécs, 1901. május 22.

Néhány évvel ezelőtt sikerült valamilyen tudósnak és az utána lépkedő sajtónak belevinni a közérzetbe a Turul-t. Tudta, vagy sejtette legalább már azelőtt is mindenki, hogy a Turul a régi magyarok sasmadara volt. Sikerült azonban elhívtetni, hogy a Turul a nemzet madara, egyszóval annyi, mint a németeknek a »Reichsadler«.

Csak természetes folyománya volt a Turul fölfedezésének, hogy ezt a gyönyörű madarat alkalmazni kezdték az építészetben is. Így Budapesten a Ferenc-József-híd oszlopai fölött Turul madarak lebegnek és Szegeden a Gizella-téri honvéd-émlék is nem más, mint egy gyönyörű Turul madár.

A Turul tehát az lett, a minek szánták: *nemzeti madár*. És mert nemzeti madarunknak ellogadtuk, hát annál furcsább, hogy megengedtük és türtük a profanizálását.

Mert furcsa ám egy kicsit, hogy *egy cipőgyárat a magyar nemzeti madárról nevesnek el és még furcsább, hogy azok a cipészek*

Londonból érkeztek. Ékkövekkel kirakott arany cigaretta tárcák 100 frtról 600 frtig.

Párisból valódi ezüst tálcák, teáspoharak, kávé és teás servisek, cukor szelencék, asztali állványok, ezüst evőkészletek.

Chaux de Fonds, Genf és Neuchâtel-

ből érkeztek a legjobb és legmegbízhatóbb arany és ezüst verseny órák, chronográfhok 20 frttól 50 frtig, továbbá a legfinomabb önmagától ütő és ismétlő 18 karátos

arany uri órák 130 frttól 800 frtig kaphatók:

Schörawald Imrénél
PÉCSÉTT.

átváltoztatják a Turult közönséges csirkehor-dó kányává. Egy szóval, a temesvári, illetve a szegedi cipő botrány nem vált előnyére a Turulnak, mint nemzeti madárnak.

Az ilyen izléstelen és nagy neveket haj-hászó törekvéseket sehol a világon meg nem tűrnek. Védjegynek, szabadalom mellé, meg udvari szállítónak oda adják egyebütt is a koronát vagy a császári sást.

De hallott-e már valaki a külföldön ehhez hasonló profanizálást, mint: *Hunyady János keserűvis, Rákócy Ferenc keserűvis, Turul cipőgyár*. Az még megjárja, hogy van *Hunnia* gyógyszerár, meg *Petőfi-kávéház*, bárha keserű humor van abban, hogy a fő-városban így szövegezik a címtáblákat: Kávéház a Petőfihez, Gyógyszerár a Hunniához. Mintha azt mondanák: Vendéglő a kékmacsokához.

Tegyük fel, hogy olvassuk az osztrák cipő-gyár hirdetését, a mely alá ez a cég volna bigyesztve: »Schuhwarenfabrik zum Doppeladler.« Nem izléstelen volna ez? De ilyet nem engednek meg egyebütt.

Nekünk van Hunyady, meg Rákóci keserűvizünk, de az osztrákoknak nincsen »*Johann Sobiesky Bitterwasser*« vagy »*Eugen von Savoyen Sauerbrunn*«, a minthogy franciáknál nem hívják a Vichy vizet Jeanne d'Arce viznek.

A mai kor a reklám és a pénzhajhászás korszaka.

A reklám adja el ma a konyakot, a bort, a cipőt és nem az utazó, vagy a jó hírnév. A mi így van az egész világon és a min változtatni nem lehet.

Az a különbség azonban mégis megvan a külföld reklámja és a miénk között, hogy míg ott mindig céltudatosan és bár hangzatos nevekkal, mégis mindig izléstelenül nélkül ütök a dobot, addig nálunk egy új gyár vagy új árucikk alig képzelhető el valami durva, izléstelen elnevezés nélkül.

Ilyen izléstelen volt annak idején a konyak-gyarak hajsza a grófi nevek után és ilyen izléstelen a »Turul cipőgyár« elnevezés is.

Ha a külföldön nem ismerték volna eddig a Turult, úgy megismerték most és nem valami előnyös oldalról.

Valamelyik kivándorolt magyarral tör-

tént meg Amerikában, hogy Hunyady Jánosról akart beszélni, amikor a többoldalról hangoztatott haragos »Shoking« értette meg vele, hogy ott nem a törökverő Hunyadyt ismerik.

Megtörténhetik most, hogy valaki Németországban a Turult akarná megismertetni német barátaiival, amikor egy olyanféle közbeszólás, mint: Ah, das ist der grosse Schuh schwindel« értetné meg vele, hogy a Turul név alatt mit gondolnak a külföldön.

Hirek.

Pécs, 1901. május 22.

Legszébb erény.

(Mese.)

Írta: Albert bácsi.

Valamikor valahol, a jó Isten tudja hol; tul a Dunán, tul a Tiszán, tul még a Királyhágón is, élt egyszer egy hatalmas fejedelem.

Gyönyörű szép országa, tengernyi aranya, ezüstje volt a fejedelemnek, hatalma akkora, hogy a szomszéd fejedelmek, királyok mind remegtek erejétől, de mind ez hasztalan volt: az öröm úgy elkerülte a háza tájékát mintha nem is lett volna arra felé utja. Még a legszegényebb jobbágya is boldogabb volt nálánál, még ha nem is jutott minden napra töpörtyüs pogácsa.

Volt a fejedelemnek három fia: Laci, Feri, meg Imre; bátor, vitéz fiúk voltak, tisztelték, szerették édes atyjukat, de maguk közt sehogy sem tudtak összetérni, akárcsak a tűz meg a víz.

Örökké versenyeztek, civódtak egymással, mindegyik fejedelem szeretett volna lenni édes atya halála után, pedig hát régi nótá már az, hogy két dudás nem fér meg egy csárdában, három még úgy sem.

Tudta ezt a jó öreg fejedelem, és ezért buslakodott folyton. Eleinte csittitgatta, békéltette fiait, de amikor látta, hogy így bizony semmire sem megy, így szólt hozzájuk:

— Fiaim, én már öreg vagyok, egyik lábam a sirban van, és elszorul a szívem, ha csak rá gondolok, hogy halálom után ti egymás ellen támadtok a fejedelemségért. Menjtek most világgá, és a ki közületek a legnemesebb

cselekedetet viszi végbe, az legyen halálom után a fejedelem.

A három testvér örömmel fogadta a fejedelmi atya bölcs tanácsát s másnap már ultra készen állottak.

— Fiúk — szólt Laci testvéreikhez — mához egy évre itt leszünk s beszámolunk tetteinkről.

Feri és Imre beleegyeztek s hogy bucsut vettek édes atyjuktól, ahányan voltak, annyi felé mentek.

A napok, hetek, hónapok lassan teltek egymás után. A jó öreg fejedelem már azon buslakodott, nem-e érte valami szerencsétlenség fiait, csak szomorkodott nap, nap után, végre is elérkezett az évforduló napja.

A fejedelem sóvárogva nézett palotája ablakából a messzeségbe, már-már azt hitte, nem látja viszont fiait, a midőn a távolban egy sebes vágatva közeledő lovaszt vett észre. Laci volt, a legidősebbik fia.

Csekély vártatva Feri érkezett meg, majd közvetlen utána Imre, a legkisebbik.

Nagyon megörült a fejedelem fiainak s hogy leverték az ut porát, atyjuk elé ültek s azon sorban, amint jöttek, beszámoltak cselekedeteikről.

Elsőnek Laci beszélt el.

— Ahogy elváltunk, — kezdte Laci. — három nap, és három éjjel mindig egyenest mentem, míg végre a negyedik nap reggelén, az arany király országába értem.

Minden, de mindesmind aranyból volt ott. Az emberek ruhája, kalapja, topánja, az állatok szőre, a házak fala, teteje, de mind, tiszta merő szinaranyból voltak.

Amint beértem az országba, az arany kalapos, arany topános emberek majd elnyeltek a szemökkel, mert rajtam biz nem volt egy akkora arany sem, mint, teszem, a cinege fióka zápfoga.

Az egyik arany kalapos, arany topános ember oda jött hozzám és így szólt:

— Ki vagy s mit keressz országunkban?

— Laci vagyok, a leghatalmasabb fejedelem fia, — feleltem — járom a világot, s jártamban vetődtem országokba.

— Mindjárt tudtam, hogy idegen vagy, — szólt az arany kalapos, arany topános ember — mert a mi ifjaink mind elvérzettek a csatatéren.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Allapotok.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Írta: Laeszkó.

Minden az akácvirágnak,
Illatával van tele,
Ámde tisztelt parlamentünk
Némi büzt áraszt bele.

Hogy kerülne már a sutba
A sokétkü náció,
Fálná őket föl helyettünk
Most a delegáció!

Hát a törvény, hogy ha jó Széll
Hajtja, törvény lesz, — habár
Furcsa törvény, hol kivétel
Kétszer több van, mint szabály.

... Ejh, mit évelődöm azzal,
Amihez nincsen közünk, —
Nézek inkább szét a portán,
Nemsokára ütközünk.

»Tiszta választás« közelget,
Más különben »nagy mosás«,
S bár csak ősszel lesz, de már rég
Tart a nagy lótas-futás.

Azt szeretném tudni csak, mit
Praktikálnak odafent,
És ha már lehet, miként is
Mossuk majd a szerecsent?

Mert gyanus, a régi gárda
Mind egy lábíg jól kitart, —
És ha mind bejönnek, akkor
»Mádra« vitték a magyart.

Nem vigasz, hogy proskribálnak
Köztük tiz — tizenötöt,
Mert e párt megérdemelne
Legalább huszonötöt.

Furcsa még, hogy van terület
(Baranyában is akad),
Hol a koncert két labanc is
Egymásra uszit hadat.

»Bánffy« egyik, »Széll« a másik,
Azt mondják, én nem hiszem,
Robinetti-féle »műharc«
Lesz ez és más semmi sem.

Farkas hogy farkast megenne,
Nincs olyan tél soh'se és
Varju hogy szemét kivájja
Varjunak, nagyon mesés!

... Jobb, hogy oktatásügyünkre,
Szébb jövő napja vár,
Mert Wlassitstól két apostol,
Jár-kei országszerte már.

Itt megettek négy ebédet
Ketten és hat vacsorát, —
Igy ejtvén nagy buzgalommal,
Iskolák dolgát — sorát.

Holtig éhes néptanító
Áhitattal nézi ezt, —
S szinte érzem, hogy könnyebbül
Vállain a nagy kereszt.

... Jó a hír, hogy nagy gyakorlat
Készülődik Pécs körül,
Két császár is nézi végig,
Óh, a lelkem úgy örül!

Pécs szabad királyi város
Ujra látja a királyt,
S német császár a magyarra
Három eljött itt kiált.

Nem baj az, ha Pécs e heccre
Némiképpen ráfizet —
Csak vigyázzunk, Engeléék mind
El ne fogják a vizet.

Mert a vizre a bakának
S Pécsnek is szüksége lesz, —
S mert ha nincs viz, sok görögtűz
És sok adó kárba vesz.

Lesz tehát pufoztatás, nagy,
Ágyu bömből, ló nyerít, —
Közbe' Vilmos a fővényre
Ózbakot, szarvast terít.

Vilmos császár élelet tölt,
Mig a hadsereg vakot,
Majd a végén sül ki mégis,
Hogy ki ló nagyobb bakot?!

— Hogy-hogy? — kértem.

— Vagy egy esztendeje, hogy a kakuk király megkérte a mi királyunk leányát, a ne-felejtis szemű Olgácskát, és mert nem ment hozzá, folyton háboruskodik velünk. Most már alig van emberünk.

— Ha csak az a baj — feleltem — elmegyek én is a harcba. Majd meglátom, melyikünk hagyja ott a fogát, én-e, vagy a kakuk király.

Az aranykalapos, aranytopános ember alig győzött hálálkodni.

En azonnal a királyhoz siettem, s hogy elmondtam előtte szándékomat, még aznap elindultam a kakuk király tábora felé.

— Ki vagy te? — kiáltotta felém a kakuk király.

— So'se kérdezd azt — feleltem — hanem válassz a kettő közül: vagy visszatérsz országodba, vagy megverekszel velem.

— Szedte-vedte emberkéje — kiáltott a kakuk király nagy haragra lobbanva — te válassz: vagy takarodj vissza, a honnan jöttél, vagy leapritlak.

— Rajta — feleltem s abban a pillanatban már úgy csattogtak, pattogtak a kardjaink, mintha csak égi háboru lett volna.

Három nap és három éjjel folyton viaskodtunk. Szabdaltam itt is, ott is, a hol csak értem, de hát a kakuk király sem volt ám sárgarépából, de végre is kilestem egy alkalmas pillanatot s nyílt, leszelttem a fejét.

Nó, olyan örömet sem láttam még, mint az aranyországban volt. Minden ember csak engem akart látni, ki legyőztem a kakuk királyt. Fűrösztöttek tejbe, vajba; az volt a boldog ember, ki megszoríthatta a kezemet. Az aranykirály magához hivatott és így szólt hozzám:

— Fiam, ha nem jössz segélyünkre, a kakuk király minden emberemet megölte volna, végezetül elvitte volna egyetlen leányomat. Te megmentetted népem a haláltól, leányomat a rabságtól, kérj tőlem, a mi télszik, és én megadom neked.

— Nem kérek én semmit fölséges királyom — feleltem — nem jutalomért tettem, a mit tettem.

Másnap anélkül, hogy valamit is elfogadtam volna, lóra ültem s meg sem álltam, mig haza nem értem.

Az öreg fejedelem néhány percig gondolkodott, aztán így szólt Lacihoz:

— Fiam, bátor tetteredért dicséretet érdemelsz, de a gyengék védelme az erős ellen, a nőknek oltalmazása a támadók ellen nem érdem ez kötelesség.

Most Ferié volt a szó.

— Ahogy elváltunk — beszélte Feri — hét nap, hét éjjel mindig mentem, végre hálálra fáradva egy erdőhöz értem. Az éhség iszonyuan gyötört, elővettem hát az utolsó karaj kenyeret, de alig ettem belőle egy harapásnyit, a midőn keserves nyögést hallottam a közelben. Arra sietek, hát uram fia, egy csontra aszott öreg anyóka feküdt egy fa tövébenél.

— Miért nyög, öreg néni — szóltam hozzá — talán segíthetek.

Az öreg anyóka már mozdulni sem tudott.

— Jaj, jaj — sóhajtott — már egy hét óta nem ettem egy falat kenyeret, nem ittam egy csepp vizet. Ugy érzem, most már meghalok.

Megsajnáltam az öreg anyókat, oda adtam utolsó kenyeremet, pedig oly éhes voltam, akár a farkas. Aztán elsiettem a forráshoz, hogy vizet is hozzak. Néhány percre az öreg anyóka fölkel s könyes szemekkel köszönte meg, mit vele tettem.

— Köszönöm édes fiam — szólt — ha te nem adtál volna kenyeret, vizet, bizony most már nem volnék az élők között. A jó Isten áldjon meg jó tetteredért.

Elkisérttem az öreg anyókat falujáig, aztán tovább mentem.

Mentem, mentem, mendegéltem, a kilencedik nap egy nagyon, de nagyon öreg emberrel találkoztam. Rémséges nagy bugyort cipelt a hátán, de már csak alig bírta.

— Meddig, öreg bátyám, azzal a nagy teherrel? — kérdeztem az öreget.

— Jaj édes fiam — szólt az öreg — szegény feleségem, hét gyermekem betegen fekszik otthon, aztán nagy a nyomoruság nálam, nincsen se kenyérre, se orvosságra, összeszedtem az utolsó vánkost, dunnát, s most viszem a városba. Talán csak el tudom valahogy adni, aztán a néhány filléren, a mit érte kapok, majd kenyeret, orvosságot vásárolok szegény betegeimnek.

Megsajnáltam az öreget, odaadtam neki minden pénzemem, a mi csak volt nálam, hogy vegyen a betegek számára kenyeret, orvosságot, a batyuját meg a magam hátára vettem s mindketten elindultunk hazájába.

Szegény felesége, meg hét gyermeke az örömtől még szólni sem tudtak, az öreg ember sem tudott egyebet mondani, mint:

— Köszönöm, köszönöm, az Isten fizesse meg.

A hogy elbucsuztam tőlük, haza felé indultam s most itt vagyok.

Az öreg fejedelem néhány percig gondolkodott, aztán így szólt Ferihez.

— Fiam, tetteredért dicséretet érdemelsz, de azzal, hogy az éhezőknek kenyeret, a szomjuhozónak vizet adtál, hogy az öreg embernek elvetted terhét, hogy beteg feleségének, hét gyermekének kenyérre, orvosságra adtál, az még nem érdem, az kötelesség.

Most Imrén volt a sor.

— A hogy elváltunk, — kezdte elbeszélését Imre, — kilenc nap és kilenc éjjel mindig mentem, végre elértem egy nagy házhoz. El is fáradtam, de meg alkonyodott is már, hát bekopogtattam. Kopogtattam egyszer, kopogtattam kétszer, de biz ajtót nem nyitott senki. A hogy megnyomtam a kilincset, az ajtó kitarul és én beléptem.

A házban nem találtam egy árva lelket sem, pedig végig jártam mind a kilencvenkilenc szobáját. Az utolsó szobában egy vetett ágyra bukkantam, nem gondolkodtam soká, szabad-e, nem-e, belefeküdtem.

Éjfél tájban csak arra ébredek fel, hogy valaki rémségesen cibálja a fületem. A mint kinyitom a szememet, hát uram fia egy hórihorgas ember csak kiabál, ordít, cibál, meg ütlegel, hogy bizony még a Barnum elefántja is megelegette volna.

— Nesze, te haszontalan kölyök, — kiáltotta az ember torkaszakadtából, — te tolvaj, zsvány, haramia.

Ezzel az ember csak megfogta a nyakravalómat s vitt egyenesen a bíróhoz, a ki épen az igazságot mérte.

Hiába bizonykodtam, hiába esküdöztem, hogy ártatlan vagyok, a bíró nem hitte el egy szavamat sem. A hórihorgas ember úgy hazudott, mint ha mestersége lett volna. Elnevezett tolvaj-, haramia-, zsvány-, gyilkos-, gyújtogatónak, a bíró elhitte minden szavát s azon mód elítélt tizenegy hónapi kemény börtönre.

Isten látja lelkemet, ártatlanul itélt el a bíró, de hát szokás az már, hogy az ártatlant becsukják, a bűnöst meg-meg kell süvegelni.

A tizenegy hónapi börtön bizony lassan tellett, de végre is semmi sem tart örökké, még a barátság sem és kiszabadultam.

A börtön nagyon megviselt, hát csak lassacskán bandukoltam hazafelé. Egy rémséges nagy hegyen kellett keresztül mennem s a mint egy szakadékhoz értem, a szélén egy embert láttam feküdni. A mint közelébb értem, hát megismertem. Az a hórihorgas ember volt, a ki engem ártatlanul a börtönbe vitt. Ugy feküdt a szakadék szélén, hogy csak meg kellett volna érintenem, már alábukott volna a feneketlen mélységbe. No, gondoltam magamban, most megboszulom magamat. Oda

mentem hozzá s óvatosan félre húztam s mikor már túl volt a veszélyen, felébresztettem.

— Jaj, az Isten is áldjon meg, — szólt a hórihorgas ember, midőn felébredve, maga előtt látta a veszélyt, a melyben forgott, — te megmentetted az életemet.

— Megboszultam magamat, — feleltem, — a miért te börtönbe juttattál, én megmentettem az életemet, — ezzel ott hagytam a hórihorgas embert.

A fejedelem megölelte Imrét és így szólt:

— Te leszel utódod a fejedelmi székben, te a legnemesebb dolgot cselekedted, kenyérrel dobtad vissza azt, ki téged kővel dobott. A megbocsájtás a legnehezebb és legszebb erény, boldog az az ember, kinek szive bocsájtani tud, rosszat jóval fizetni vissza.

*

Ha szót fogadtok apikának, anyikának, a jövő szerdán ismét mesélek. A viszontlátásra kis olvasóim, pá. — A jó Isten legyen velünk.

Napirend 1901. május 23-án.

Naptár: Csütörtök, május 23. — Róm. kath.: Dezső — Prot.: Dezső. — Görög-kel. (május 10.) Áld.-csütörtök. — Zsidó: Sziván 5. — Nap két 3 óra 58 perckor; nyugszik 7 óra 23 perckor. — Hold két 9 óra 27 perckor reggel; nyugszik 11 óra 37 perckor este.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: Száraz, enyhe idő várható.

Városi rendkívüli kögyűlés d. e. 9 órakor a városházán.

Térzene d. u. 6 órakor az Erzsébet királyné sétáterén.

— **(Népiünnepély.)** A Pécsi Dalárda nagyban készül a jövő hó másodikán a Tetytyén rendezendő nagyszabású népiünnepélyre. Az énekszámok, a miket elő fog adni, egytől egyig válogatott dolgok lesznek s a kedély nemesítéséhez hozzájárulnak. Az ünnepélyt előkészítő bizottság, melynek leleményességét már többször volt alkalmunk tapasztalni, pedig serényen dolgozik a siker érdekében, hogy mindenki, a ki a népiünnepélyre felmegy a Tetytyére, megtalálja az őt kielégítő szórakozást. A népiünnepély jövedelmét a Pécsi Dalárda a kassai verseny költségeire fordítja.

— **(Tűzoltó tanfolyam.)** A pécsi községi közigazgatási tanfolyamon szervezett tűzoltótanfolyam serényen folyik. Érdekes képet nyújtanak naponként a délutáni órákban a tanfolyam hallgatói, kik a városház udvarán szedik magukba a tűzoltás tudományát. Most még a különböző szerkezetű szivattyúk megismerésén fáradoznak, néhány nap múlva azután áttérnek a szergyakorlatokra és ezek között foglalnak helyet a mászógyakorlatok is. Mint értesülünk, a jövő hét elején tűzadási gyakorlatot is tartanak majd a tanfolyam hallgatói.

— **(A Pécsi Dalárda női énekkara.)** Az ezelőtt mintegy öt évvel alakult Pécsi Műkedvelő Női Énektársaság, a köznéven női dalárda néven ismert zeneegyesület régóta táplálja azt a vágyat, hogy a Pécsi Dalárdával, mint annak női énekkara egyesülhessen. E tárgy megbeszélésére a múlt napokban nevezett énektársaság összegyűlt s az egybejött többség határozatilag kimondta a fuziót, hogy t. i. a Pécsi Dalárdával egyesül, magát a P. D. alapszabályszerű vezetésére bizza, hogy biztos existenciát biztosítson magának. Ennek ellenében összes vagyonát, készpénzét és irattárát átengedi a P. D.-nak. Mint értesülünk, a P. D. választmánya, mely tegnap tárgyalta a fuziót, örömmel üdvözli az egyesülés eszméjét, azt egyhangulag kimondván. A P. D. választmányával együtt a pécsi közönség is örömmel veszi tudomásul ez áldásos egyesülést, a melyből mindkét énektársaságra nézve csak jó származhatik, a mit következtethetünk teljes bizonyossággal abból is, hogy ez a két dalegyesület néhányszor igen nagy és gyönyörű dolgokat produkált, a miket más városokban megkíséríteni sem mer-

tek. A női dalárda az egyesülés végrehajtása után »A Pécsi Dalárda női énekkara« nevet veszi fel.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A viziúrtók tele vannak; a tettyei forrás vízszolgálati képessége folyó hó 22-én reggel 2500 köbméter.

— **(Baleset a pezsgőgyárban.)** Ily cím alatt a közelmúltban megírtuk, hogy *Fábián János*, negyvenéves pincemunkás a *Littke-féle pezsgőgyár* liftjébe zuhant, miközben bal lábán bokatorést, s belső sérüléseket is szenvedett. Mint az irgalmasok kórházának igazgatóságától most értesülünk, a szerencsétlenül járt munkásnak láza csökkent, belső sérülései már gyógyulóban vannak s így remélhető, hogy néhány hét múlva — a mennyit a bokatorés gyógyulása vesz igénybe — elhagyhatja a kórházat.

— **(Obsit.)** *Kricsfalvi Kricsfalussy Mihály*, pécsi 8-ik honvédhuszárezredbeli tartalékos hadnagy, a honvédség kötelékéből saját kérelmére elbocsájtott.

— **(Elmebeteg leány.)** Nem kis riadalmat okozott a napokban Romonyán egy *Kacsér Teréz* nevű tizenhatéves leány, ki este felé kirohant az utcára s toroka szakadtából kiáltotta, hogy »tűz van!« — A jajveszékeltő kiabálásra persze összefutottak az emberek, azonban csakhamar belátták, hogy elmebeteggel van dolguk, mi annál is inkább beigazolást nyert, mert a szerencsétlen fiatal leány már huzamosabb idő óta elmebajban szenved. Bár állapota nem közveszélyes, a hatóság megtette a szükséges lépéseket a fiatal leánynak tébolydába szállíttatása iránt.

— **(Változás egy anyakönyvi kerületben.)** A belügyminiszterium ideiglenes vezetésével megízott m. kir. miniszterelnök *Baranya vármegyében* a laskafalui anyakönyvi kerületnek megszüntetése mellett az ahhoz tartozó községek közül *Laskafalu* és *Keskend kisközségeket* a *dárdai, Albertfalu kisközségeit* pedig a *hercegszöllősi anyakönyvi kerülethez* csatolta át; továbbá a *hercegszöllősi anyakönyvi kerületbe* *Bózsa Kálmán* jegyzőt anyakönyvvezetővé, a *mágocsiba* pedig *Benes Kálmán* segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki és őket a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

— **(Gazdasági tudósító.)** A m. kir. földművelésügyi miniszter *Darócy Zoltán*, földbirtokos, paksi lakost *Tolna vármegye dunaföldvári járására* nézve a gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

— **(Veszedelmes járdák.)** Ezek a veszedelmes járdák természetesen nálunk vannak, hol számtalan az olyan dolog, mely méltó megrovást érdemel. Némely házigazda — ugyanis — nem tartja szükségesnek, hogy a házából kivezető keskeny — de a lábtöréshez eléggé széles — vízfolyóit akár deszkával, akár a szabályrendeletileg előírt vasrácsossal beföldje, hanem hagyja úgy, ahogy a kőműves megcsinálta. Természetes dolog, hogy a gyanútlanul arra haladó igen könnyen beleléphet ezekben a vízfolyásokba s akár lábát is törheti. Aktuálisá tette pedig ezt a dolgot ma egy falusi legény balesete, ki a *Klimó-utcán* lépett bele egy fedetlen vízfolyóba s akként vágódott el, hogy jobb karján erős zuzódásokat

szenvedett. Tán mégis lehetne alkalmat találni arra, hogy a gazdákat eme vízfolyók befedésére bírják.

— **(Erdőirtások.)** Egyes részeiből az országnak oly értelmű jelentések érkeztek a m. kir. földművelési miniszterhez, melyek szerint erdős részek korhadt faiban oly fergek tanyáznak, melyek elszaporodva, korhadttá teszik a körülöttük levő egészséges fákat is. A földművelésügyi miniszter megkeresése folytán a m. kir. belügyminiszter elrendelte, hogy a hatóságok a megyék és a városok területén levő erdős részeket erdészeikkel vizsgáltsák felül és a netán korhadtnak s a fenti szempontból veszélyesnek talált fákat azonnal irtásák ki.

— **(Kutya a sinek között.)** Könnyen végzetessé válhatott balesetet okozott a ma kora reggeli órákban egy házőrző eb. Mint értesülünk, akként történt a dolog, hogy a szent-lőrinci állomástól néhány pályafentartó munkás a vágány-töltés egyengetése végett tolokocsin kiment a pályára, hol az egyik vasuti ör házőrző kutyája hangos csaholással a kocsi elé ugrott, mely az ebet elgázolta. Eközben azonban a korsi két első kereke kiskamlott s a kocsin volt munkások egyike lebukott. Szerencsére néhány jelentéktlenebb horzsoláson kívül más baja nem esett a munkásnak, a kutya azonban életével fizette meg túlbuzgóságát.

— **(Tüzek a vidéken.)** Püspökszent-Erzsébeten *Henc Mátyás*, ottani lakos háza kigyuladt a napokban. A tűz gondatlanságból keletkezett, melynek körülményei megállapítása végett most folyik a vizsgálat. Hasonlóan gondatlanságból eredt tűz volt a minap *Dunaszekcsőn*, a hol *Wéber János* udvarán a kocsiszin égett le. *Wassinger Ferenc*, mohácsi lakos háza udvarán a napokban szintén tűz volt. Az eddig még ismeretlen okból keletkezett tűz egy ólat pusztított el. *Metze-pusztán* nagy tűz pusztított a múlt héten. *Virovác Sándor*, ottani lakos birtokán volt a tűz, mely vagy háromezer korona kárt okozott, elpusztítván egy hosszú szalmakazalt. A mohácsi szigeten *Leinszider Lajos* házában szintén tűz volt. Egy istálló égett le s benne égett egy ló is, melyet nem tudtak idejekorán kiengedni. *Horvát-Hertelenden* két ház lett az ismeretlen okból keletkezett tűz martaléka. Mindakettőnek *Tankovics Teréz* volt a tulajdonosa. *Cun községben* pedig *Dávid Sára*, ottani lakosnak, egy kazal szalmája égett le. A tüzet — mint a vizsgálat kiderítette, gyermekek okozták. Végül *Nagy-Budmérőn* *Ivánovics Vászó* udvarán egy ól égett le a napokban. A tűz gyújtogatásból eredt s a tettes után most folyik a nyomozás.

— **(Elveszett.)** Tegnap délután a *Kossuth Lajos* utcától a »Pécsi Takarékpénztár« épületéig terjedő uton elveszett egy dupla fedelű arany remontoir női óra, rövid »sport«-láncsal. A hecsületes megtaláló kéretik, hogy illő jutalom ellenében az órát adja át a rendőrségnek.

— **(Névmagyarosítás.)** *Schlesinger Dávid*, baáni illetőségű, eperjesi lakos vezetéknevének »Salgó«-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— **(Megvert előljáró.)** Nagy veszedelemben keveredett a kölesdi országos vásáron *Kocsis József*, községi előljáró. A vásáron a helypénzszedés ellenőrzését végezvén, egy högyészi kereskedővel összeveszett, mire a kereskedő botot fogott és azzal véresre verte dühében az előljárót, a kit alig tudtak a ra-

biátus ember kezei közül kiszabadítani. A megvert előljáró most a bíróságnál keres magának elégtételt.

— **(A halász kára.)** *Szabó Antal*, apatini lakos Szaporcán jártában kitétte varsáit a tóra, hogy halat fogjon. Reggel azonban, mikor meg akarta nézni a zsákmányt, azt látta, hogy nemhogy halat fogott volna, hanem még kilencvenöt varsája is eltűnt. A varsákat az éj leple alatt ellopták. Hogy kik, annak kiderítése végett most folyik a nyomozás.

— **(Országos vásárunk forgalma.)** Pünkösdi országos vásárunk forgalmáról ma jelent meg a hivatalos statisztika. E szerint a vásáron eladatott: 437 ló; 30 csikó; 181 tehén; 39 ökör; 2 bika; egy éven felüli üsző 32; egy éven felüli tinó 174; egy éven aluli borju 182; sertés 70 és kecske 4 darab. Összesen tehát *kilencszáznolcvanegy eladás* történt.

— **(Megszurt munkás.)** *Szentlőrincen*, az ottani fűrészgyárban a minap véres vége lett két munkás civódásának. *Kovács Lajos* és *Tóth György* nevű munkások ugyanis összeveszttek, s a verekezés hevében *Tóth György* kést rántott s *Kovács Lajost* megszúrta. *Kovács* a mellén sebesült meg. A kései munkást feljelentették a bíróságnak.

— **(A virágtolvajok.)** Természetes, hogy ez alatt a cím alatt olyan éretlen suhanc gyerekek szerepelnek, kik abban lelik örömeiket, hogy minél több virágot gyűjtsenek egy csomóba, melyet aztán, ha a virág másnapra elszárad, a szemétdombra dobnak s nem gondolják meg, hogy a maguk passziójával kárt okoznak a gazdáknak. Német-Üröghön — mint értesülünk — nem kevesebb, mint hat gazda emelt panaszt a hatóság embereinél, hogy kertjeiket éjnek idején valósággal elpusztítják ezek a virágtolvajok. A hatóság emberei erélyes nyomozást indítottak a kártékony suhancok ellen.

— **(Mészáros Vendel.)** *Mészáros Vendel*ről eddig aligha tudta valaki, hogy létezik ezen a földön, tegnap óta azonban ismeretes ez a név legalább azok előtt, a kik arra vannak hivatva, hogy segítségére legyenek a földi igazságszolgáltatásnak. *Mészáros Vendel* — ugyanis — megselekedte azt az ostobaságot, hogy tegnap a »Csokoládé« csárdában alaposan berugott s szörnyű nagyuri tempóval hordatta az italt. Mikor aztán költekezése feltűnt legénypajtásainak, keményen vágta ki a szót a legény:

— Telik a gazdám pénzéből!

Akadtak a kompániában olyanok, kik nem voltak megelégedve ezzel a rejtélyes felvilágosítással s ahogy firtatni kezdték a dolgot, kiderült, hogy *Mészáros Vendel* tényleg a gazdája pénzén mulat, melyet annak távollétében lopott ki a szekrényből. A tolvaj cselédlegényt átadták a bíróságnak.

— **(Bérmálás alkalmából)** *Schönvald Imre*, ékszergyáros és órás különös intézkedéseket tett, hogy igen tisztelt vevőit vásárlásainál támogathassa. Bérmájándék cikkei közül különösen ajánlja, valódi arany és ezüst párizsi ámuletjeit, karkötőket minden létező ékkövekkel, legszebb és legfinomabb gyűrűket, pontosan járó finom svájci uri és női zsebrókat, szentképeket reprodukáló nyakékeket, tárcákat, láncokat, szobadiszkeket, és remekművű varázsgyűrűket.

Törvénykezés.

Három napos esküdtszéki főtárgyalás.

(Harmadik nap.)

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. május 22.

Miután a kir. törvényszék az esküdtökhöz intézendő tegnap benyújtott kérdéseket még tegnap délután megtogalmazta s ma délelőtt telolvasta, következtek a vád és védbeszéd.

Vörös Endre, kir. ügyész beszédének kezdetén ramutat az enyém és tied tisztelgetések labballiprásására. A kis dologgal kezd a lopást, a nagygyal végzi, a ki a lejtőre lép, rohan azon lefelé s visszatérni már nehéz, tán lehetetlen. Nem az egyesek hibája ez, hanem a társadalomé, a vizás, ferde felfogásoké, melyek a társadalmat rabságban tartják. Nehéz a munka, különösen akkor, ha fényes egzisztenciát nem nyújt, könnyebb máséban élni. Ilyen Ember László is, a ki célul tűzte ki magának, hogy bejárva a Dunántúlt, magának vagyont szerezzen, bár testalkata és nagy testi ereje predestinálja a tisztességes munkára. Ő letért a tisztesség útjáról s beütközött a büntető törvénykönyv vonatkozó szakaszaiba. Fejtegeti több vonásokban a kir. ügyész a lopás és rablás ismérveit. A vádlott tizenegy ilyen bűnnel van vádolva s csak egyet nem akar beismerni, Mesnyig József megrablását. Azonban ez is beigazoltnak vehető, a mennyiben a károsult s kocsisa az alakot felismerték, sőt alibijét sem tudta igazolni Ember László s a vádlott a mohácsi kir. járásbíró előtt, majd a vizsgálóbíró előtt teljesen beismerte a tettet. Ismerteti a kir. ügyész ezután a további büntetéseket. E büntetéseket folytán tért le Ember László a tisztesség útjáról s jött összeütközésbe a tör-

vénnyel s ez megtorlást követel. Kéri az esküdtöket, hogy minden kérdésre mondják ki a bűnöst Ember Lászlóra.

Lieber György dr. védőügyvéd a nevelés elhanyagolását, az erkölcsnemesítés elmulasztását tapasztalja a vádlotton. A ferde nevelés, az elhanyagolása a gyermeki kedélynek jó gyümölcsöt nem teremhet, mint a vadon tenyésztő fa s ha jó nem, rossz a következménye, mi büntetést érdemel. Feltétlenül megtorlandó minden bűn, de ne toroljunk meg többet, mint a mennyit a bűn maga involvál. A Mesnyig József kirablását nem lehet Embernek felróni, hisz mindent beismert, ha ezt a rablást is ő követte volna el, bizonyosan eivállalta volna annyival is inkább, mert hisz a többi bűnesetet bevallotta, holott egy káros és tanu nem ismerte volna meg őt soha s ha tagad, nem lehet rábizonyítani. Elfogadja a vádlott védekezését, hogy erre az esetre vonatkozólag a csendőrmester tanította volna ki. Hogy alibijét nem tudja bebizonyítani, ez maga azt nem bizonyítja, hogy ő követte el ezt a bűntényt. Áttér a többi bűneset ismertetésére a védelem szempontjából. Beszédének végén kéri az esküdtöket, hogy a második, harmadik s az utolsó (oly sorrend, melyben mi ismertettük a bűntényeket) bűnesetre mentsek fel a vádlottat. Miért büntessünk olyan dolgokat, a miket a vádlott nem követett el?

A vádlott a vád- és védbeszéd alatt többször szeméit törli, könyezik.

Miután az elnök megadja az esküdtökhöz a tizenkét kérdésre vonatkozó utasításokat, az esküdtök verdikhozatalra vonulnak vissza.

Az esküdtök a feltett tizenkét kérdés mindegyikében bűnösnek mondták ki Ember Lászlót. A kir. törvényszék a verdikt alapján Ember Lászlót két rendbeli rablás büntetéseért, egy rendbeli rablás büntetéseért, három rendbeli rab-

lás büntetéseért, négy rendbeli lopás büntetéseért, egy rendbeli lopás büntetéseért és zsarolás vétségéért tíz évi fegyházra ítélte.

TAVIRATOK.

— Baranyai életunt ember.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Nebmann* János, vilányi születésű iparos, a budapesti hajóállomásról a Dunába ugrott, azonban a közelben levő hajósok kimentettek. Öngyilkossági kísérletének okát ezideig nem tudják.

— **Egy festőművész hazaérkezése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Feszty* Árpád ma reggel családstul hazaérkezett Florencból Budapestre. Nagy és előkelő közönség várta; köztük *Hegedűs* Sándor, kereskedelmi miniszter családjával, írók és művészek, s temérdek virággal halmozták el *Feszty* nejét, *Jókai* Rozát, ki elérzékenyült a viszontlátásra.

— **A delegációból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsben a delegáció tengerészeti bizottsága délelőtt megkezdte a haditengerészet költségvetésének tárgyalását. *Teleki* Géza gróf előadó elfogadásra ajánlta a költségvetést, mely ellen *Torockay* Viktor gróf és *Rosenberg* Gyula több kifogást hoztak fel, de a költségvetést elfogadták. Az ülés tovább folyik.

— Kivégzett rablógyilkos.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A magyarországi illetőségű *Vanyek* István

fojtónak, forrónak találja a szobája levegőjét és kinyitja az ablakot.

S a mint kihajol rajta, tele tüdővel sziván be a friss éjjeli levegőt, valami szerelmes pár halad el az ablak alatt. Nem is veszik észre és ott forr össze épen forró csókba az ajkuk, ahogy előtte elhaladnak.

Nem tudja bár, hogy kik és mifélek, mégis irigyli őket. Szeretik egymást és ez a szerelem boldoggá teszi őket, egymáshoz vezeti őket az éj sötétjében is. S nem törődnek vele, észreveszi-e őket valaki? Ott csókolóznak, a hol meglepi őket a vágy s amikor a szivükben tuláradó szerelem szenvedélyesen csap szét egész testükbe, lázba hozvan a vérüket, erős, forró lázba.

Láza van neki is, úgy érzi. S nem használ ellene az éjszaka friss levegője sem; sőt nagyobb erőt ad neki, a mi gyöttri; kinozza kegyetlenül. Mint valami nagy beteg a krízis alatt, úgy érzi magát. Ime el kellett érkeznie sorában a fordulópontnak. Rosszra, vagy jóra, de meg kell fordulnia, mert így már nem maradhat. Vagy nem fordul semerre, hanem végetér. Az az ostoba golyó, vagy egy érvágás a nyakon ezt is megteheti.

És becsukja az ablakokat, hogy Klára szavához képest pihenni térjen. És megnyugodjék. Ha tud.

megérdemli, hogy vérevel adjon elégtételt ezért a szörnyű sértésért S nem lenne igazságos, ha maga sérülne meg.

Henriknek nem tetszett ez a felelet. És csüggedten, elkeseredve szólt:

— Eh, van is az ember életében igazság? Hát igazság volt az anyám részéről az, hogy utánam leskelődött, betört idegen emberek közé és ott érzékeny jeleneteket rögtönzött?!

— Bizony, szegény barátom, magának ma rossz estéje volt. Az anyja is és most ez a másik. Node épen azért szerencséjének kell lennie a párbanál.

Ott álltak már Békény lakása előtt. És az asszony kezét nyújtotta feléje.

— Jó éjt, kedves barátom. Szüksége van most a pihenésre.

Henrik görcsös szorítással ragadta meg az eléje nyújtott kezét.

— Klára, hát így enged elmenni?

— Ugyan mire gondol? — Hát mit tegyek még mást?!

— És ha holnap meghalok? Ha többé soha nem láthatom s nem könyöröghetek, hogy hallgassa meg végre szerelmemet és legyen az enyém!?

— Nem fog meghalni. Jó éjt!

S mielőtt Henrik válaszolhatott volna, Klára kinyitotta a kaput s belépett.

Ő pedig kint maradt az utcán. Egy ideig ott állt a kapu előtt s azután megindult lassan, lehorgasztott fővel,

rablógyilkost ma reggel hét órakor Bécsben felakasztották. A kivégzés egy percig és hét másodpercre tartott. A halálrait az éjjel nyugodtan aludt. Visszautasított mindent, mivel megkínálták; csupán reggel kért egy cigarettát s miközben azt szívta, öreivel élcelődött. Hetykén mosolyogva ment a bitófa alá is.

— **Ribáry József temetése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Ribáry József dr.*, a tegnap elhunyt miniszteri osztálytanácsos ravatalára tömérdek koszoru érkezett. A családhoz sok részvét-iratot küldtek. A főrendiház és a színészegyesület, mely utóbbinak az elhunyt elnöke volt, gyönyörű koszorut küldtek. *Ribáryt* délután temették el nagy részvét mellett. A vöröskereszt-egylet küldöttségileg képviselve volt *Darányi Ignác*, földmivelésügyi miniszter, alelnök vezetésével.

— **Nyugdíjazott pénzügyigazgató.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Krausz József*, királyi tanácsost, aradi pénzügyigazgatót, a pénzügyminiszter saját kérelmére nyugdíjazta. A pénzügyigazgatóság ideiglenes vezetésével *Gál Lajos* pénzügyigazgatóhelyettes bizott meg.

— **Megyéspüspökünk Pozsonyban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pozsonyban a legszűkebb családi körben ma délben volt *Kállay Frigyes* huszárhadnagy, *Kállay Béni* közös pénzügyminiszter fiának polgári esküvője a pozsonyi anyakönyvi hivatalban báró *Vay Ellával*. Az egyházi esketés, melyre számos főúri vendég érkezik, holnap lesz a

koronázási templomban. Az esketés *Hetyey Sámuel* megyéspüspök végzi, ki ma Pozsonyba érkezett.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Özv. Kovácsits Antalné

szijgyártó-üzlete PÉCSETT, Irgalmasok bazárja.
Ajánlja dusan felszerelt raktárát lósszerasám, nyereg, pénzerszöny, utibörönd és sétatobtokban.

Hirdetések.

MARTINEK JÓZSEF

PÉCSETT, Zrinyi-utca 17. sz.

Ajánlja 13 év óta fennálló

szoba-, templom- és diszfestő - műhelyét.

Elvállal templom-festéseket képekkel vagy a nélkül a legművésze-
sebb kivitelben. Legujabb minták nagy választékban a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig. Tartós és legszébb kifestéseket a lehető legjutányosabb árak mellett készítek, miért is tisztelettel kérem a n. é. közönség b. pártfogását.

A mélyen tisztelt hölgy-közönség becses figyelmébe!

Van szerencsém köztudomásra hozni, hogy helyben, a **Jókai-tér 3. sz.** alatt (I. emelet jobbra.)

szabászati iskolát

nyitottam, hol a jelentkező hölgyeket a legegánsabb francia- és angol-szabásra és rajzolásra megtanítom.

Támaszkodva a 28 év alatt Párisban Madame Briolle-nél (Versaill, boulevard Sebastopol), Bécsben Madame Spitzernél, Budapesten Árvay cs. és kir. udv. szállitonál, Brassóban László M. L. és Társa cégnél, Drezdában az angol és francia szabászati tanfolyamon szerzett gazdag tapasztalataimra, biztosítom a jelentkező hölgyeket a szakszerű és biztos sikerű eredményre.

A tanfolyam tartama 4 hét és a tandíj egy-egy jelentkező után **15** frt.

Minden tanuló hölgy felügyeletem alatt a tanfolyamon egy ruhát szabhat és állíthat össze magának.

Midőn mindezeket közhírré teszem, tudatom, hogy elvállalok francia és angol szabásu ruhák és kabátok elkészítését a legegánsabb kivitelben.

Bővebb felvilágosítást készséggel adok.

Kiváló tisztelettel

Kovács Imre.

ingadozó járással, mint aki beteg s ki van merülve testben, lélekben egyaránt.

S csoda-e, ha ily kimerültnek érzi magát?

Hiszen ami ma este történt vele, az a megőrülésig felizgatta idegeit. Nem az összekoccanás a festővel; azt ki lehet egyenliteni karddal, vagy pisztolylyal. De az a másik esemény, a mi előbb folyt le odabenn a Sziv-dáma szalonjában. S csak az az egy jó van benne, hogy ezt sem látta más senki, csak két asszony. A Sziv-dáma, meg Klára.

Mert csak maguk voltak hármában. Kánya Leot most elfoglalva tartja a legujabb utleirásának kiadása. Korilovszky, a szobrász, folyton a színházat lesi és a kis primadonnának udvarol. Mert a kis primadonna most udvarló hijján van, Gáspár Laci, a rendőrkapitány belebolondulván végleg a kövér Leonába.

Mivel esténként is mindig ennek az oldala mellett ül odahaza, hát Hamar Palinak se szabad hazulról elmozdulnia, strázsálni kellett. Parlaghy Ábel spiritiszta szeanszokra jár (no ugyan szép szeansz volt az előbbeni is!); Csertő Boldizsár pedig kimentette magát most is, mint már többször, amióta a Sziv-dáma nem fogadja oly szeretetreméltóan, ahogy kezdetben.

Jó is, hogy csak hárman voltak. Mert a mi történt, az szégyenletes dolog volt.

Eljött az anyja, az ő anyja, kiről azt sem tudta senki, hogy itt van és térden állva könyörgött Klárának, hogy adja vissza neki a fiát. A fiát, kit elrabolt tőle; a kit még szerencsétlenné tesz; a kiből csak csalfa játékot űz...

S talán még többet is mondott volna; talán elbeszélte volna azt is, hogy ő Katalinba volt bolondulva, s a kiből végre most, kiábrándult, azután jön és a szerelmeért könyörög. Talán elmondta volna mindezt, ha ő — a saját fia — fel nem háborodik mindezen úgy, hogy ajtót mutat neki. S az anyja ekkor atkokba tört ki. Olyan volt, mint az ősz Veturia, mikor megátkozta Korjolánuszt. És elrohant.

Mostanában ugys olyan különös változásokat vett észre mindenfelé. A Sziv-dáma csak nem lép ki elzárkózottságából. Csertő sohse jön a társaságukba s a többiek is nagyritkán. Csak ő és Klári találkoznak naponként a Sziv-dáma szalonjában. De Klára is mintha elhidegült volna irányában? Vagy talán csak ő érzi így?

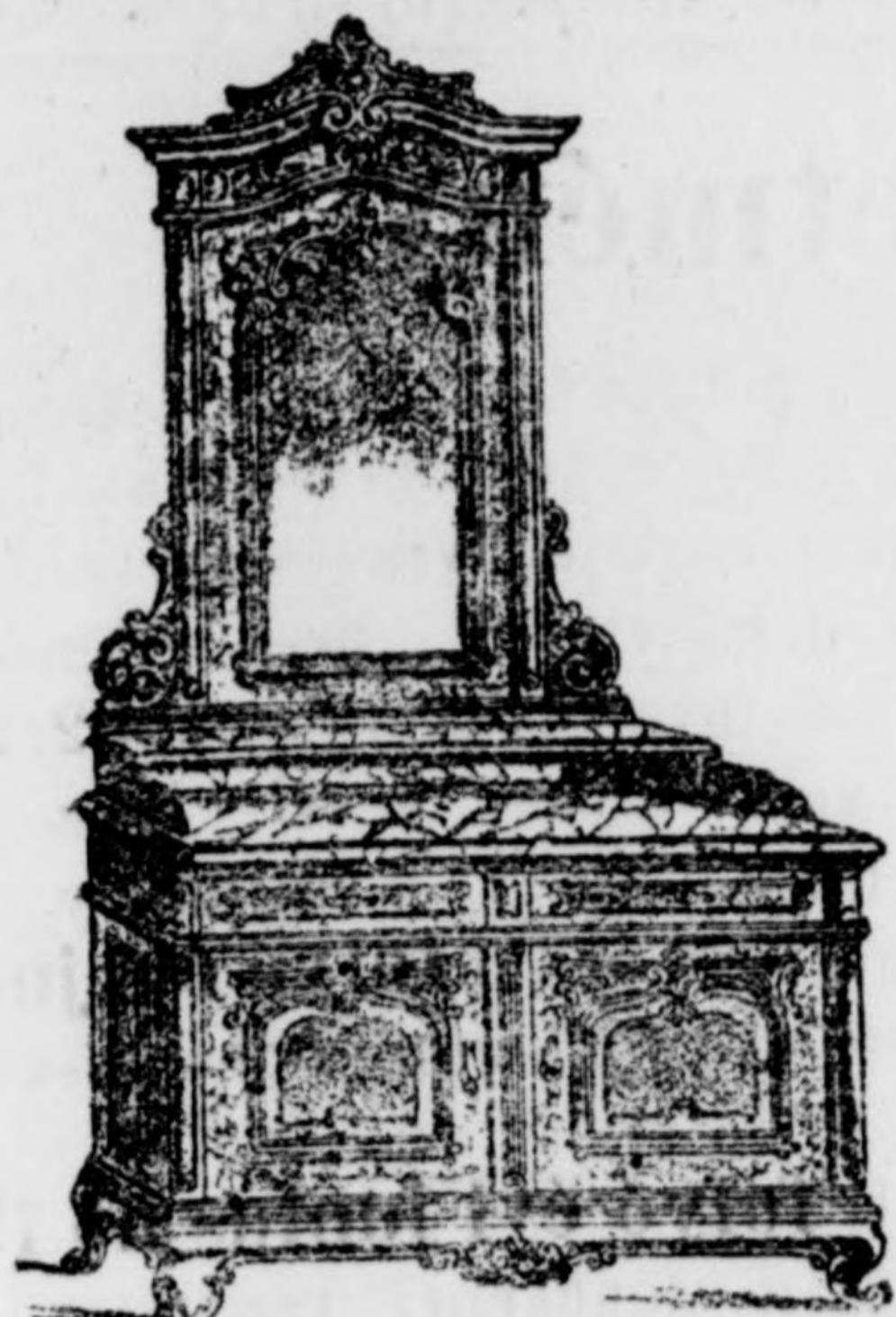
Mert gyöttri az izzó, a parázs szerelem ez iránt az asszony iránt és érzi, hogy türelmét veszti, beleőrül már ebbe a szerelembe, ha Klára továbbra is visszautasítja; ha csak szerelmi ömlengéseit van kedve hallgatni, de övé lenni nem akar.

Ez is elég gyötrelmet okoz neki s most még imelyen esetek is hozzájárulnak a gyötüléséhez, mint ezek a maiak.

De most nyugalomra van szüksége. Le kell számolnia Parlaghyval; anyját és Katalint majd elhalgattatja és azután...

Azután végre az aranysárgahaju asszony csak nem áll többé ellen a szerelmének. És az övé, a ki érte mindenét feláldozza.

Ilyen gondolatok között érkezik haza. Odabenn

ZSOLNAY IMRE

BUTOR.

raktára
és műhelyei
PÉCS,

Ferenciek-utca **11.** szám.

Szőlősgazdák * * * *

* * * * * **figyelmébe!**

Legjobb és legolcsóbb a **szőlőkötöző zsinag**, jobb és olcsóbb a **ráfánál**,

kilója csak 32 kr.,

továbbá **ablaktisztításhoz való mentőv, gazdasági kötélárak, zsinagok, sodrony és kenderkötelek, tömlők, malomhevederek, tornaszerek, függő és Lawn-Tenis hálók** mindig készletben vannak és jutányos áron kaphatók

Gipsz József

kötéláru üzletében

PÉCSETT, belváros II. ker., ország-ut 47. szám

(saját házában.)

Ki van zárva

hogyan **butorszükségletét** bárhol jobban szerezhetné be, mint

FEHÉR BÉLA

butor-raktárában

Pécsett, Apáczá-utca 2. sz. a,

hol a legjobb minőségű asztalos és kárpitos butorok állandóan óriási választékban vannak raktáron és

rendkívüli olcsó árban adatnak el.

1649. sz.

Tkv. 1901.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Müller János végrehajthatónak Józsa József és Kovács József végrehajtást szenvedő elleni 200 kor. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő Patacs község határában fekvő s a patacsi 235. sz. betétben felvett I. 1—2., 4—18. sorsz. ingatlanra 2386 kor., ugy 41. sz. betétben felvett I. 1—5. sorsz. ingatlanra 476 kor. becsárban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1901. évi június hó 22. napján

d. e. 10 órakor Patacsban a bírói házban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt I. M. rendelet §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezeihez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1901. évi február hó 15. napján a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

K e r e s e,

kir. t. örv. bíró.

SANITAS! SANITAS! SANITAS!

CSIHÁLEK SÁNDOR

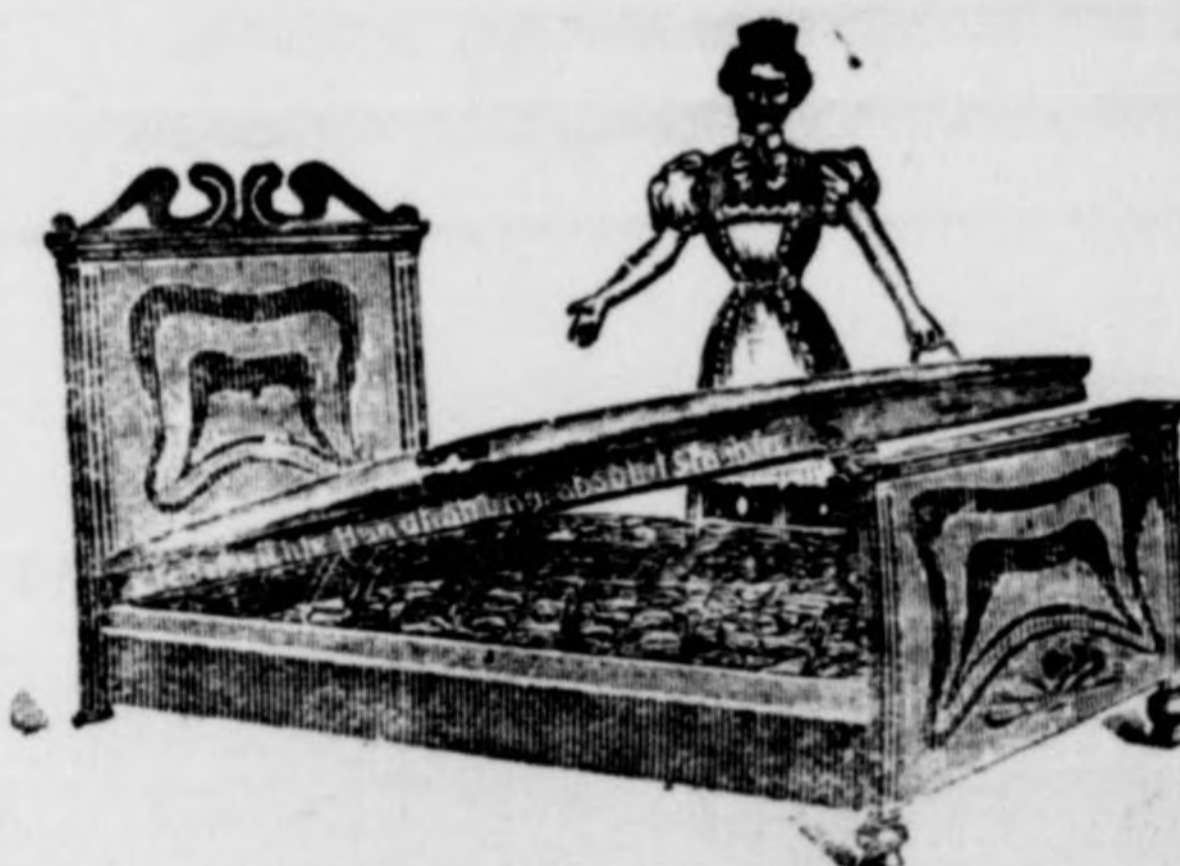
kárpitos és diszító,

PÉCSETT, Király-utca 34. sz.

A Sanitas Higiéniai szédszedhető ruganymadrac egyedül készítője ajánlja ezen matraccokat, melyek a legtöbb kulturálmokban épp így Magyar- és Németországban törvényesen védve vannak. Különösen szállodákban, kórházakban és családok figyelmébe.

Továbbá kárpitos és diszító műhelyét és nagyválasztéku raktárát kárpitozott butorokban.

Javítások, ugymint szoba-kárpitozások a legjutányosabb árakért elfogadtnak.

Könnyű kezelés

Legszebb kirándulási hely!

Pécs-Bányatelepen az 1000 éves gesztenyefához címzett vendéglő!

Van szerencsém a n. t. kiránduló közönségnek tudomására adni, hogy helyiségemben az idén is, ugy mint minden évben

kellemes

üdülő helyet

talál.

Jó és izletes ételek, kitűnő italok, pontos kiszolgálás mellett kaphatók.

Minden vasár- és ünnepnapon zene.

Társaskocsik a Magyar Király szállótól naponta a szükséglet-hez képest közlekednek.

Számos látogatást kér

kiváló tisztelettel

Gebhardt István,

vendéglős.

Üzlet-átvétel.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni hogy

Piacsek Károly

cézég sirkő- és kőfaragó-üzletét **átvettem és azt a fenti cég alatt változatlanul tovább vezetem.**

Egyszersmind értesitem a n. é. közönséget, hogy egyecüli törekvésem lesz a cég jó hírnevét továbbra is fenntartani és a t. vevőimet minden tekintetben kielégíteni.

Elvállalok mindennemű e szakmába vágó **épület-munkákat**, továbbá **sirkővek készítését, a legegyszerűbbtől a legdisebbeséig** kivitelig

a legjutányosabb árakért.

A nagyérdemű közönség b. pártfogását kérve maradok kiváló tisztelettel

Piacsek Jenő.

Kossuth Lajos-utca 1. sz.

12.098. sz.
II. 1901.

A pécsi m. kir. pénzügyigazgatóságtól.

Árlejtési hirdetmény.

A dohányjavak fuvarozása iránt a pécsi m. kir. pénzügyigazgatóság épületében elhelyezett dohány raktár számára a pécsi vaspálya állomáshoz érkező dohányjavaknak ezen állomásról a pénzügyigazgatósági épületbe levő dohányraktarig való szállítására, ugyanígy a beraktározására, valamint a dohányjavak, üres edények és zsákoknak a raktárból a pécsi vasúti állomáshoz való fuvarozásának az 1902/1904. évekre való biztosítása céljából oldalkocsi, vagy olyan kocsi használatával, mely a kapubejáraton könnyű átmenettel anélkül, hogy a kaput vagy az épület falát megromlána, alulírott m. kir. pénzügyigazgatóságnál **folyó évi június hó 20-án d. e. 11 órakor** az eddig beérkező írásbeli ajánlatok felbontása mellett árlejtés fog tartatni.

Az 1 koronás bélyeggel ellátandó és legkésőbb **folyó évi június hó 19-én déli 12 óráig** az alulírt m. kir. pénzügyigazgatóság főnökénél benyújtandó lepecsételt ajánlatban szóval és számokkal megjelölendő az összeg, melyet ajánlattevő 100 (egyszáz) kilogramm súlyú küldeményért a raktárba való raktározásával együtt a pécsi vaspályaállomástól a pécsi dohányraktárba — és viszont követel — és pedig külön-külön dohányanyag, zsákok és üres tartályokat illetőleg.

Az ajánlathoz bánatpénz, fejében 400 kor. azaz: négyszáz korona készpénzben esatolandó, mely összeg azon ajánlattevőknek, kiknek ajánlata el nem fogadtatik, azonnal visszafog adatni.

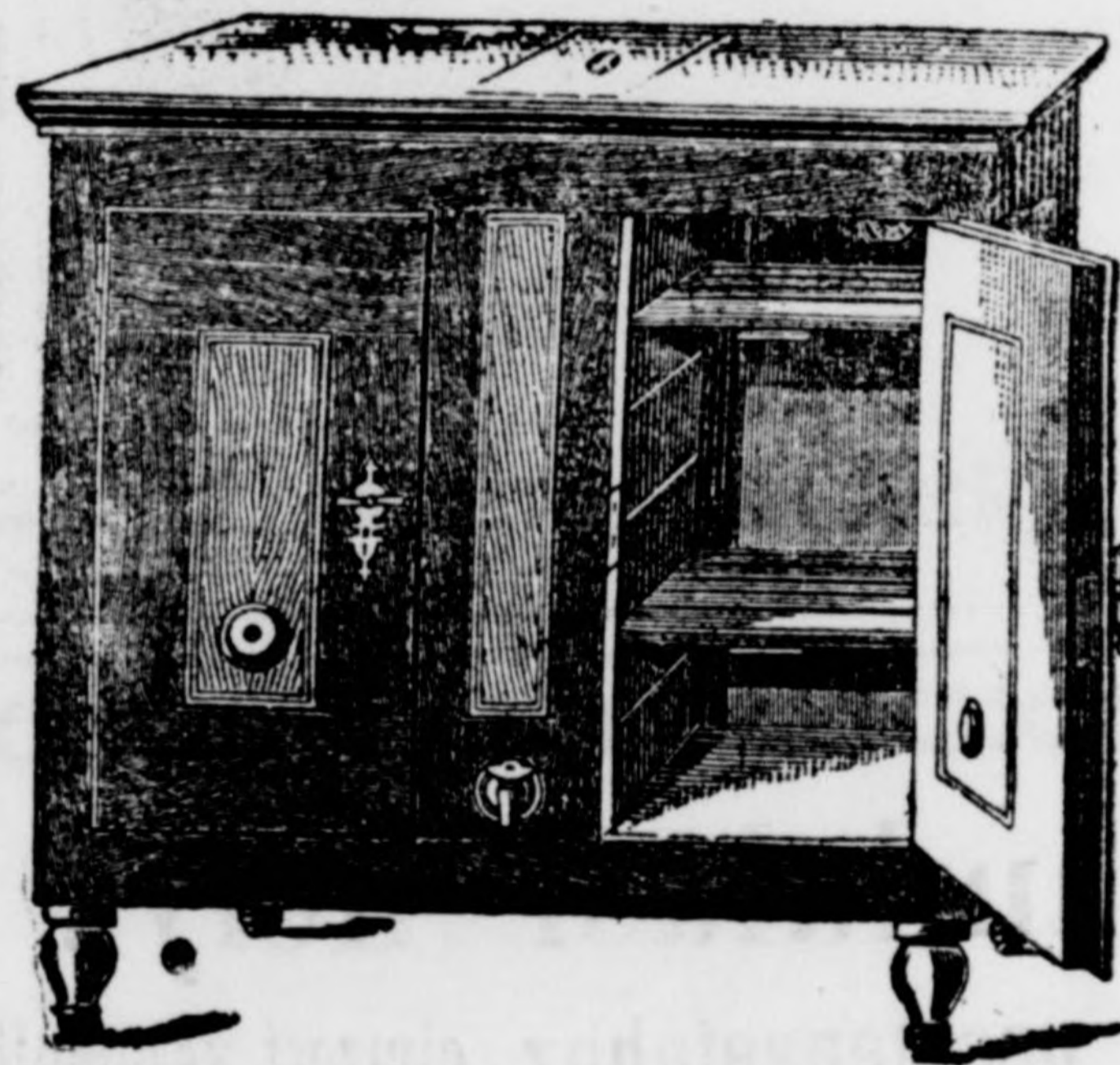
Az árlejtés iránti végleges elhatározás a nagyméltóságu m. kir. pénzügyminiszteriumnak van fenntartva.

A többi feltételek alulírott pénzügyigazgatóság I. emelet 5. számú hivatalos helyiségben a hivatos órák alatt megtekinthetők.

Az ajánlatba kiteendő, hogy az ajánlattevő a feltételeket ismeri és azoknak magát aláveti.

Magy. kir. pénzügyigazgatóság

Pécsett, 1901. május 18.

CSUKÁS ZOLTÁN

épület- és műhadagos mester

vízvezeték- és fürdő-berendezés szerelő

PÉCSETT, Király-utca 28.

Ajánlja legjobb minőségű, saját gyártmányu házi jégszekrényeit, melylyel 50% jégmegtakarítás érhető el, továbbá

sodronyszövet hus-szekrényeket és ételborítókat.

Erős horgany **fürdőkádakat**, szabadalmazott expansion klozetteket stb.

Teljes konyhafelszerelés

nagy választékban.

Mindennemű épület-bádagos munkák, tervek és költségvetés szerint gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Használt ülő- és fürdőkádak kikölcsönöztek.